

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Germanica

Châteillon, Sébastien

[S.l.], 1558

Capvt XXX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54866](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54866)

T H E O L O G I A

At vbi Deus vt Deus homo est, aut vbi Deus in aliquo diuino siue deificato homine viuit, pertinet aliquid ad Deum, quod sit eius proprium, & ad eū solum, non ad creaturas pertineat: estque id in seipso sine creatura, origine & essentia, non forma aut actione: & tamen vult Deus id ipsum exerceri. nā ideo est, vt ad actionem conferatur, atq; exerceatur: & verò quid aliud? Scilicet sit id otiosum? Quid igitur prodesset? Quod enim nusquam vtile est, id nequicquam est: atqui hoc non vult Deus, aut natura. Quòd si vult Deus hoc exerceri, & ad actionem conferri, & id sine creaturis fieri nō potest, necesse est vt ita fiat. Quid? si non esset hoc aut illud, aut si non esset vllum opus aut actio, aut similia, quid esset, aut quid ipsemet Deus futurus esset, aut quid esset ipse? Hic reuertendum, & consistendum est: alioquin periculum est, ne hoc eousque quasi arrependo persequaris, vt tandem nescias, quò te veritas, aut quo pacto inde rursus erepere queas.

C A P V T   X X X .

Iam

Iam hoc animaduertendum est: *De^o v-*
 Deus vt bonus est, bonus est vt bo *nū sim-*
 num: estque neque hoc bonum, ne- *plexq;*
 que illud bonum. Sed hīc quiddam *bonum,*
 animaduertendum est, quod alicubi *idq, so-*
 est hīc aut illīc, id nō est in omnibus *lum a-*
 finibus, neque supra omnes fines aut *mandū.*
 loca. Item quod aliquādo est hodie,
 aut manē, id neque semper aut om-
 ni tempore, neque supra omne tem-
 pus est: & quod aliquid est, hoc aut
 illud, id non est omnia, neque supra
 omnia est. Iā hoc sic accipe: Si Deus
 esset aliquid, hoc aut illud, non esset
 omnia, neq; supra omnia, sicuti est:
 atque ita non esset ipse vera perfe-
 ctio. Quapropter est Deus, & tamen
 non est hoc aut illud, quod creature,
 vt creature, cognoscere, nominare,
 cogitare, aut dicere valeant. Quo-
 circa si Deus, vt bonus est, esset hoc
 bonum, aut illud bonum, non esset
 omne bonum, & supra omne bonū:
 non esset item simplex perfectumq;
 bonum, quod tamen est.

Iam si Deus etiam lux & scientia
 est, pertinet ad lucem & scientiam,
 estque eius proprium lucere & illu-
 cere, apparere, & scire. Et quia Deus

D lux

THEOLOGIA

lux & scientia est, oportet vt luceat, illuceat & sciat. atq; hoc totum lucere & scire, in Deo, est sine creatura: quippe quod hîc sit non vt actio, sed vt essentia siue origo. Atqui vt fiat vt actio, agendo, necesse est vt fiat in creaturis. Igitur vbi hæc scientia & lux in aliqua creatura agit, tū cognoscit & discit, quid ipsa sit, atque ita est bonum: ideoque nō est hoc aut illud, & porrò non cognoscit hoc aut illud, sed cognoscit & discit cognoscere vnum illud verū, simplex, perfectū bonū, quod neq; hoc, neq; illud est, sed est omne bonum, & supra omne bonum.

Nunc hîc dictum est, quod vnicum bonum discat. Ecquid verò discit à se? Hoc animaduerte atq; perpende. Quemadmodū Deus est bonum, sciētia, & lux: sic est etiam voluntas, amor, iustitia & veritas. Est etiam omnis virtus, & tamen sunt omnia vna essentia in Deo: nec potest vllum horū vnquam ad actionem deduci, aut exerceri sine creatura. Est enim in Deo nihil aliud quàm essentia & origo, non actio. Verūm vbi hoc vnum (quod tamen hæc

hæc omnia est) aliquam creaturam
sibi asciscit, eiusq; potens est, eamq;
ita accommodam idoneamque red
dit, vt possit in ea suum proprium
cognoscere, quatenus inquam illud
vnum est voluntas & amor, docetur
à seipso, vt est lux, & scientia nihil
etiam velle debet, nisi vnum quod
est ipsum. Atque hîc deinceps nihil
aliud est, quod velitur, aut æstime-
tur, nisi bonum, vt bonum: idque ob
nihil aliud, quàm quia bonū est, &
non quia sit hoc aut illud, huic aut
illi amabile, aut molestū, voluptati
aut dolori, dulce aut acerbum, & si-
milia. hæc enim non curantur aut
quærantur, ne quidē propter seip-
sum, aut vt seipsum. Quin etiā om-
nis ipsitas & egoitas, ego, & mihi, &
similia, hîc relinquuntur atq; cadūt,
ita vt non dicatur: Ego me amo, aut
te, & similia. Quòd si interrogaretur
amor, qd amet, respōderet, Amo bo-
nū. Quare? Quia bonū est, & propter
bonū. Itaq; bonū, æquumq; & rectū
est, vt in pretio habeatur. Quòd si es-
set aliquid melius Deo, id oporteret
amari pro Deo. Itaq; non amat De-
us seipsum vt seipsum, sed vt bonū.

D 2 Quod

THEOLOGIA

Quòd si esset, & si sciret Deus aliquid melius Deo, id amaret, non se ipsum: vsq; adeò abest à Deo egoitas & ipsitas, nihilque rei habet cum ea, nisi quatenus necesse est ad personarum rationem. atq; hoc & esse debet, & re ipsa est, in diuino, siue in verè deificato homine: alioquin non esset diuinus, aut deificatus.

CAPVT XXXI.

*Deifica-
tus ho-
mo ni-
bil nisi
amare
nouit.
Mat. 5. f* **H**inc efficitur, vt deificatus homo pura & impermixta charitate sit præditus, & erga omnes, ergaque omnia beneuolus: itaque necesse sit, vt ab eo omnes & omnia amentur, omnibusq; & hominibus & rebus ipse bene velit, faueat, & benefaciat, nullo discrimine. Quinetiam quicquid homini deificato facias, quod vel suaue sit, vel molestū, vel amabile, vel graue, quicquid tandem fit: dicam ampliùs, si quis huiusmodi hominem vel centies interficiat, & is toties reuiuiscat, tamen omnino amaret eum hominem, qui ipsum sic interfecisset: & licet ei iniurias & mala quàm uoles multa fecisset, tamen ei omnino postea